

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΣΤΑΔΙΟΥ 66^Α - ΑΘΗΝΑΙ

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΤΗΡΩΤΕΙ
.....
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ . . ΔΡΑΧΜΑΙ 50
ΑΜΕΡΙΚΗΣ . . . ΔΟΛΛΑΡΙΑ 3
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ . . Λ.ΑΓΓΛΙΑΣ 1

Ο ΑΓΩΝ ΜΑΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ. - ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗ Η ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ. - ΑΙ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΑΙ ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΗΓΟΡΩΝ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Η ΔΙΚΗ

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗΜΕΝ υπερασπίζοντες τὰ συμφέροντα τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ ἀντικρίζοντες τὴν Δικαιοσύνην. Ἐλέγχοντες τοὺς διαχειριστὰς τοῦ χρήματος τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ ἐτιμωρήθημεν με **φυλάκιον 45 ἡμερῶν με ἀναστολήν καὶ υπεχρεώθημεν νὰ καταβάλωμεν εἰς τὸν μηνυτὴν καὶ βουλευτὴν τοῦ ἀντι-χούς τόπου μας 500 δραχμὰς διὰ ψυχικὴν ὁδύνην.** Δὲν λυπούμεθα διὰ τοῦτο. Οἱ δημοσιογραφικοὶ ἀγῶνες εἰναι ἀγῶνες ἐπικίνδυνον. Ὁ ἀγωνιστὴς τῶν ἀγῶνων αὐτῶν πρέπει νὰ μὴ ὑπολογίζῃ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴδη ἀτυχήματα. Καὶ δὲν τὰ ὑπολογίσαμεν. Ἡ ὁ ἐκτελὴ κανεὶς τὸ καθήκον τοῦ ἀντι-χού τοῦ λαοῦ καὶ μετὰ θάρρους, ἢ, ἂν εἴναι ὑπολογιστικὸς καὶ δειλός, δὲν δικαιούται νὰ εἴναι δημοσιογράφος. Ἄλλως τε, ἂν κατεδικάσθημεν, ἢ καταδικῇ μας αὐτὴ ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἐπίσημον τόπον καὶ εἰς ἐπίσημον χρόνον, ἐνώπιον ἐνδὲς δικαστηρίου ὅτι οἱ ἀγῶνες μας ἔχουν εὐγενὲς περιεχόμενον καὶ ὅτι ἀγωνιζόμεθα ἀγῶνας, οἱ ὅποιοι εἰναι ἀγῶνες τῆς Κυθηραϊκῆς κοινωνίας ἐλευθερίας. Ὅπως τὸ ἐδωκεν τοῦ κατηγορουμένου, παρηκολούθουν καὶ συνηγοροῦντες μαζί μας ψυχικῶς ὅλοι οἱ Κυθηραῖοι τῶν Ἀθηνῶν. Μόνον μία σύγκρισις τοῦ καταλόγου τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας καὶ τοῦ καταλόγου τῶν μαρτύρων τῆς υπερασπίσεως δύναται νὰ ἀποδείξῃ πόσον ὑψηλότερα ἐστάθημεν ἡμεῖς εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν συνείδησιν. Μὰς ὑπερήρτισαν τὰ ἐκλεκτότερα μέλη τῆς Κυθηραϊκῆς κοινωνίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Καὶ τοῦτο ἀκριβὲς εἰναι μία ἀκαταμάχητος ἀπέδειξις τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῶν συνηγορῶν, κατὰ τὸν ὅποιον ἐλέγχοντες δὲν ἡλέγχονμεν τὸν ἰδιωτικὸν βίον τοῦ μηνυτοῦ. Ἡλέγχονμεν τὸν δημόσιον βίον αὐτοῦ, ἡλέγχονμεν τὰς πράξεις του, τὸν ὅποιον τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι διὰ τὰ Κυθηραῖοι δημοσία βλάβη, ἢ δημοσία ὠφέλεια. Ἡλέγχονμεν ἐκ μέρους βλῆς τῆς Κυθηραϊκῆς κοινωνίας, ἐκ μέρους ἐνδὲς λαοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἀρμόδιος νὰ μὰς δικάσῃ ἢ το ἑλός, ἢ **λαϊκὴ Δικαιοσύνη, τὸ δὲ λαὸν δὲν δικαστήριον.** Δημόσιος βίος δὲν εἶναι ὁ βίος τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, τοῦ γραφέως ἢ τοῦ νομάρχου μόνον. Δημόσιος βίος εἶναι ὁ βίος παντὸς ἀνδρός, τοῦ ὁποῦ αἱ πράξεις ἔχουν σκοπὸν τὴν κοινὴν ὠφέλειαν ἢ τὴν κοινὴν βλάβην. Ὅταν π. χ. ὁ μεγάλθυμος Κυθηριὸς κ. Εὐστ. Δηλαβέρης δαπανῶν ἐξ ἰδίου ἀνεγείρῃ σχολεῖον, ζῇ δημόσιον βίον καὶ ὑπόκειται εἰς δημοσίον ἐλεγχο-ν, διότι εἶναι πιθανόν νὰ ὑπάρχουν ἄνθρωποι — παράφρονες βέβαια — οἱ ὅποιοι νὰ νομίζουσιν ὅτι δὲν συμφέρει νὰ κτισθῇ σχολεῖον. Καὶ ἂν δὲ ἀνέμῃ ἐλέγχοντες τὰς πράξεις ἐνδὲς προέδρου ἐπιτροπῆς ἐράνων καὶ βουλευτοῦ ἔθελαν τὸν ἰδιωτικὸν βίον αὐτοῦ — πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν συνέβη — πάλιν δὲν ὑπάρχει μηχανισμὸς διὰ τοῦ ὁποῦ δὲν δύναται νὰ χωριθῇ ὁ ἔλεγχος τοῦ δημοσίου ἀπὸ τὸν ἰδιωτικὸν βίον. Ὅταν ὁ συνήγορος κ. Πῶπ ἀνέγνωσε τὰς ἀγορεύσεις τοῦ ἀειμνήστου Δημητράκου τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου κατὰ τὴν ψήφισιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοῦ 1911 τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἐνέμει κανεὶς ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ ἄνδρες **ὠμίουν ἀκριβὲς ἐπὶ τῆς ἰδικῆς μας περιπτώσεως.** Ἀφῆνμεν δὲ ὅτι ἕνας πολιτευτὴς ἢ μάλλον ἕνας δημοσίος ἀνὴρ δὲν δικαιούται νὰ ἔχῃ ἀνέλεγκτον ἰδιωτικὸν βίον.

Ἀπὸ τὰ γεγονότα ὅμως, τὰ ὅποια θὰ παραθέσωμεν κατωτέρω θὰ ἴδῃ ὁ ἀναγνώστης, πόση προσπάθεια κατεβλήθη ἐκ μέρους τῆς κατηγορίας, διὰ νὰ μὴ κυβῇ πληρὴς φῶς εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ ἀφεθῇ ἡ Δικαιοσύνη εἰς τὸ σκότος. Ἀρνήσις τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας νὰ ἀπαντοῦν εἰς τὰς τιθεμένας εἰς αὐτοὺς ἐρωτήσεις, ἀρνήσις σπουδαιότατος μάρτυρος, τοῦ κ. Μαλάνου νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Μαλάνου ἀναγνώστη ὅσα ὁ ἴδιος αὐτὸς εἶπεν εἰς ἀξιωματικὸς μάρτυρας, ἀρνήσις τῆς κατηγορίας νὰ δεχθῇ ἀναβολὴν τῆς δίκης πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀλήθειας. Ὅλα αὐτὰ καὶ ἄλλα, ὅν οὐκ ἐστὶν ἀριθμῆσαι, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ μὴ διαφωτισθῇ τὸ Δικαστήριον καὶ νὰ θεωρήσῃ αὐτὸ ἀρμόδιον καὶ νὰ μὰς καταδικάσῃ. Ἰπάρχει ὅμως τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναρέσεως, τοῦ ὁποῦ θὰ κάμωμεν χρήσιν, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν τὸ δίκαιον μας, τὸ ὅποιον τὸ ἔχομεν ἐπωσθεῖται μετὰ τὸ μέρος μας. Τοῦτο δὲ ἀκριβὲς εἶναι ἡ αἰτία διὰ τὴν ὅποια δὲν θὰ διατάσωμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν τοὺς ἀγῶνες μας ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου. Ἡ δημοσιογραφία δὲν εἶναι οὔτε ἰδιωτικὴ, οὔτε κρατικὴ λειτουργία. Εἶναι **λαϊκὴ λειτουργία** καὶ ὡς τοιαύτην θὰ τὴν ἐκασκώσωμεν, χωρὶς κανένα φόβον οὐδαμῶθεν, πλὴν τοῦ νόμου. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὅποια θὰ ἐπιτύχωμεν διὰ τὸν ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναρέσεως, κατωχρωμένοι ἐπὶ τὸν Συντάγματός θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν ἀγῶνά μας. Θὰ ἀγωνιζόμεθα διαρκῶς ὑπὲρ τῶν κυθηραϊκῶν συμφερόντων ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι τὰ ἐπιβουλεύονται, καθὼς καὶ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀπὸ ἀγαθοῦ συνειδήτος μὲν, κακῶς ὅμως δὲ ἐξυπηρετοῦν. Προσωπικῶς δὲ κατὰ τὸν κ. Τσιτοῦ-λιον ὡς δημοσίον ἀνδρὸς θὰ ἀγωνισθῶμεν ἐντὸς τῶν ὁρίων πάντοτε τοῦ νόμου **ἀγῶνα ἐξοντωτικὸν καὶ ἀμείλικτον**, διότι νομίζομεν ὅτι ἡ ὑπαρξὶς τοῦ εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν εἶναι ἐπιβλαβὴς διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πολυφιλίτου πατρίδος, τοῦ ἀγαπημένου μας Κυθηραϊκοῦ λαοῦ, ὁ ὅποιος μετὰ ἐν καὶ ἡμῶν τοῦ πολὺ πολὺ ἔτος θὰ κληθῇ, ὅπως δι' ἐλλογὸν ἀποφανθῇ ἐν τῇ παντοδυναμίᾳ τοῦ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα μας. Ἐχομεν δὲ ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι θὰ ἀποφανθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. Ἐχομεν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι μετὰ ἐν καὶ ἡμῶν ἔτος, τὸ πολὺ πολὺ, ὁ κ. Τσιτοῦλιος δὲν θὰ εἴναι βουλευ-τῆς. ΘΑ ΔΙΚΑΙΩΘΩΜΕΝ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΑΙΤΩΡΙΟΝ

Σάββατον 4 Ἀπριλίου, ἀπόγευμα. Ἡ αἴθουσα τοῦ ἐν Ἀθῆναις Πλημμελειοδικείου κατὰ μυστὸν ὅπου οἱ διάδρομοι καὶ τὸ προαύλιον ἐπίσης. Ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς δίκης τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Κυθηραϊκῆς» κ. Καλοκαίρινου, ἡ πρώτη δημοσιογραφικὴ δίκη ἐπὶ τῇ βλάσει τοῦ νεαροῦ περὶ Τύπου νόμου. Τὸ ἐνδιαφέρον ἐπομένως μέγα Παγκυθηραϊκὸν καὶ Πανελλήνιον. Καὶ ποῖα συμπόσια! Παράμυθος Μεγάλης ἐβδομάδος. Ὡς νὰ εἴναι μοιραῖον ἢ ἈΛΗΘΕΙΑ νὰ δικάζεται καὶ νὰ καταδικάζεται τὴν ἐποχὴν αὐτὴν πάντοτε. . . .

Οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας, ἡ-τῆς συνοψίζεται εἰς τὸ ὅτι λέγει τὰ «τύχα» οὐκ καὶ τὴν σκῆψιν — σκῆψιν — πάντες συγκατηγοροῦμενοι παρ' ἡμῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ἐράνων διὰ τὴν ὅδον Διακορπῆς μετὰ τοῦ πατρὸς τῶν μηνυτοῦ — πα-ρόντες. Βλοσυροὶ καὶ μακρόθυμοι ἀπὸ λύσαν διότι τοὺς παρουσιάζομεν εἰς τὸ κοινὸν ὅπως εἶναι, περιτοχιζοῦν τὸν κ. κ. βουλευτὴν ὅπως τὴν κλῶσαν τὰ κλωσάπουλα, ἀναμένοντες δὲ ἡμέρας περὶ τῶν ὅσων θὰ εἴπωμεν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ θὰ πράξωμεν.

Παρόντες ἐπίσης, νηφάλιοι, ἄξιοι πρέπει καὶ ὑπερήφανοι ἄμα διότι ἡ ὑποστήριξιν τῶν ἈΛΗΘΕΙΑΝ ΚΩ-ΡΙΣ ΦΟΒΟΝ ΚΑΙ ΠΑΘΟΣ καὶ οἱ μάρτυρες τῆς υπερασπίσεως. Ὅλοι τοῦτοισιν ἢ ἀφῆκεν τῆς Κυθηραϊκῆς πατριδος Ἀθηνῶν Πειραιῶς, ὁ καλύτερος κόσμος τοῦ νησιοῦ καὶ καὶ οἱ περισσότεροι τῶν ἐρανοδοτῶν ποῦ ἐνδιαφέρονται νὰ μάθουν τί ἐγι-νε τὸ χρήμ' αὐτοῦ.

Η ΔΙΚΗ ΑΡΧΙΖΕΙ

Ὡρα 8.10' μ. μ. Ἡ δίκη ἀρχί-ζει. Ἡ διευθυντὴς μας προχωρεῖ ἀ-συγκίνητος, μετὰ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ κἀθίσει εἰς τὸ ἐδωλὸν τοῦ κατηγο-ρουμένου.

Οἱ δικηγόροι λαμβάνουν τὰς θέ-σεις τῶν.

Τὸ ἀκροατήριον, ἀναμένει τὴν προχώρησιν τῆς δίκης μετὰ σιγῇ καὶ συγκίνησιν.

ΕΝΣΤΑΣΙΣ ΑΝΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΟΣ

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῶν ὁ νομῶν τῶν μαρτύρων, πρῶτος ὁ ἐκ τῶν συνηγορῶν τοῦ διευθυντοῦ μας κ. Ἰωάν. Κοντολέων καὶ μετ' αὐτὸν ὁ κ. Γεώργ. Πῶπ ὑποβάλλουν καὶ ἀναπτύσσουσιν διὰ μακρῶν καὶ πε-ντικτικῶν ἀκαταμάχητων ἐπιχειρημα-τῶν καὶ συλλογισμῶν ἐνστάσιν περὶ ἀναρμοδιότητος τοῦ δικαστη-ρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν ἵνα δικά-σῃ ἐπὶ τῇ μνημῶσε τοῦ κ. Τσιτοῦ-λιου. Διότι, εἶπεν ὁ κ. Κοντολέων, πρὸκειται περὶ ἀδικήματος παρὰ τὸν νό-μον διὰ τοῦ Τύπου καὶ μὴ ἀφορῶν-τος ἐντὸς ἰδιωτικῶν βίων τοῦ μηνυ-τοῦ, ἀλλὰ τὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας αὐτοῦ ὡς πολιτευομένου καὶ βουλευ-τοῦ καὶ πρὸ πάντων ὡς Πρόεδρου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐράνων ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς δρόμου καὶ λιμένος Δια-κορπῆς, δὲν εἶναι ἀτομικὴ ὑπόθεσις ἢ ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις, ἀλλὰ δημό-σιον λειτουργίαν διεπόμενον ἀπὸ τοῦ ἐρατοῦς ἐθνικοῦ νόμου μετὰ αὐ-στηρὰς ὑποχρεώσεως καὶ ἐνδιαφέρον-τοῦ ἐλευθέριον τὸν κοινωνικὸν ὀργανι-σμὸν τῆς νήσου μας. Συνεπῶς ἡ δὲ κ. Τσιτοῦλιος, πρέπει νὰ διεξέλθῃ ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 100^{ου} ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, τὸ ὅποιον ὁρίζει, ὅτι «τὰ ἀδικήματα τοῦ Τύπου ὅσας καὶ ταῦτα δὲν ἀφορῶ-σι τὸν ἰδιωτικὸν βίον δικασθῶσι ὑπὸ τῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων».

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΩΠ

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ συνηγο-ρου τῆς υπερασπίσεως κ. Κοντολέ-ωνος τὸν λόγον λαμβάνει ὁ ἑτερος τῶν δικηγόρων τῆς υπερασπίσεως κ. Πῶπ. Εἶναι χαίμαρτος εὐλογητίας. Τὸ ἀκροατήριον τὸν θαυμάζει. Οἱ συνά-δελφοί του τὸν καμάρωσιν. Οἱ δικα-

σταὶ τὸν προσέχουν εὐλαδικὰ καὶ ὁ κ. μηνυτὴς μας..... τὸν τρέμει.

Ὁ κ. Πῶπ, λέγει, ὅτι δὲν θὰ εἴ-πω πολλά, καθ' ὅσον ὁ ἔγκριτος συνάδελφος κ. Κοντολέων ἀρίστα ὑ-πεστήριξε τὴν ἐνστάσιν.

Εἰς ἐπικουρίαν μόνον τῶν ὅσων εἶπε, ὅ' ἀναφέρω τὰς γνώμας ἐξῆναι ποικιλοτρόπων καὶ συνταγματολόγων ἐξ ὧν ἐμπνέεται ἡ ἀναρμοδιότης τοῦ δικαστηρίου ὅπως ἐκδικάζῃ τὴν ὑπόθεσιν.

Καὶ καταπλήσων μετὰ τὴν μνημὴν καὶ τὰς γνώσεις του, ἀναφέρει πλεί-στα ὅσας γνώμας σχετικῶς. Προχω-ρῶν εἰς τὴν ὁδὸν ἀποδείξεως τῆς ἀ-καταμάχητης ἐλευθέριον τὸ κατηγο-ρητήριον, ἀποδεικνύων, ὅτι ἐστὶν ἐ-γρήγορος δὲν ἴσταν ὕβρις ἀλλὰ «σύνθεσις» ἀνακαριστῶντα ζωηρῶς ὁρισμένα γεγονότα γενικοῦ κυθηραϊ-κοῦ ἐνδιαφέροντος.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΟΓΗ

Τὴν ἐνστάσιν τῆς ἀναρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου ἀντέκρουσαν διὰ μακρῶν ἐπίσης οἱ συνηγοροὶ τῆς πο-λιτικῆς ἀγωγῆς, ἀλλὰ χωρὶς οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον νὰ κλονίσουν τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῆς υπερασπίσεως περὶ τῆς κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀναρμοδιότη-τος τοῦ δικαστηρίου.

Ο Κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τῆς πολιτι-κῆς ἀγωγῆς ἐκπροσωπομένης ἀπὸ τοῦ κ. κ. Φωτῆκην γεωροισαστὴν καὶ Σκληρὸν, τὸν λόγον λαμβάνει ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ὅπως λέγει ὅτι πρᾶ-γματι κατὰ τὸ κλητήριον ὁ κατηγο-ρουμένος ὕβρισε τὸν μηνυτὴν καὶ παρεμπόνη διὰ δικασθῇ ἐπὶ ἐξουβρί-σει διὰ τὸ τοῦτο. Ἐὰν ὅμως ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἀ-ποδείχθῃ ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἐθί-κε τὸν πολιτικὸν βίον τοῦ μηνυτοῦ, τότε θὰ παραπεμπθῇ ὅπως ὁρίζει τὸ ἄρθρον 100^ο τοῦ Συντάγματος εἰς τὰ ὁρκωτὰ δικαστήρια. Μετὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον ἀποσπῶν εἰς οὐρακίαν, ἵνα ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΝΣΤΑΣΕΩΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Οἱ κ. κ. δικαστῆρες ἐπανελθόντες εἰς τὰς θέσεις τῶν διὰ τοῦ Προέδρου, ἐδήλωσαν, ὅτι ἐπιφυλάσσονται μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων νὰ ἀπο-φασίσουν ἐπὶ τῇ ἐνστάσει.

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΥΤΟΥ

Μετ' ὃ ἐκλήθη ὅπως ἐξετάσῃ πρῶτος ὁ μηνυτὴς κ. Τσιτοῦλιος. Ἀ-νέφερε μετὰ στόμου, ἀλλὰ χωρὶς ψυχὴν καὶ μετὰ φωνὴν ὑποτρέμουσαν, τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸ πάντων τὰς στρα-τιωτικὰς, τονίζων, ἐν μέσῳ γενικῆς καὶ ἀσυγκινήτου θαυμάσιας ἐπὶ τῇ δέξῃ ἐπὶ ὑπηρετήσας ὡς ἐφεδρὸς εἰς τὴν Τρίπολιν, τὸ Νάυπλιον, τὴν Κόρινθον, τὰς Ἀθήνας, τὸ Ἰπσου-ριον κ. τ. λ. Ὁ κ. Κοντολέων τὸν ἐρωτᾷ:

«Ὁ κατηγορούμενος ὅσα ἔγραφε διὰ τὴν ἐνστάσιν ὑπὸ τὴν ἰδιότητά σας, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς συλ-λογισμῶν καὶ τὰς σχετικὰς πρὸς αὐτὴν ἐνεργείας σας;

«**Δυστυχῶς, δυστυχῶς**» ἀπαντᾷ ὁ κ. Τσιτοῦλιος. Πλήρης δη-λαδὴ καὶ ἀνεπιφύλακτος ὁμολογία παρ' αὐτοῦ τοῦ μηνυτοῦ περὶ τῆς ἀναρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου.

ΚΑΙ ΕΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΑΚΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

Εἰς μίαν στιγμὴν ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου τὸν ἐρωτᾷ περὶ τῶν συνενοήσεων αἱ ὅποια εἰχον δι-εξαχθῇ πρὸς διακαλονισμὸν τῆς ὑπο-θέσεως διὰ παρατήσεως ἀπὸ τῆς μνημῶσε. Ὁ κ. Τσιτοῦλιος ἀπαντᾷ ὅτι ἐκ μέρους τοῦ κατηγορουμένου ὑπεβλήθη πρὸς τὸν συνηγορὸν τοῦ πρὸτασις περὶ συμβιβασμοῦ, τὴν ὅ-ποιαν ὅμως ἐκείνος δὲν ἀπέδεχθη. Τότε διεξήχθη μία σύντομος ἀλλὰ μνημειώδης σκηνή, διὰ τὴν ἀναπα-ράστασιν τῆς ὁποίας ἐχρειάζεται ὁ κ.

ὁ γράφων ἀπειροῦ συντάκτης τῆς ἐ-φημερίδος, ἀλλὰ μέγα ζωγράφος. Ὁ κ. Κοντολέων ἐγείρεται καὶ πα-ρακαλεῖ τὸν κ. Πρόεδρον νὰ τοῦ δώσῃ τὸν λόγον, μετ' ὃ ἀπευθυνόμε-νος πρὸς τὸν συνηγορὸν τοῦ μηνυ-τοῦ κ. Σκληρὸν, ἐντῆμον καὶ διακε-κριμένον κατὰ πάντα δικηγόρον, λέ-γει:

— Κύριε συνηγορε, αἱ συνενοήσεις περὶ συμβιβασμοῦ διεξήχθησαν με-ταξὺ ἡμῶν χωρὶς ὁ κατηγορούμενος νὰ ἀναμειχθῇ ποσὶς εἰς αὐτάς. Σὰς παρακαλῶ νὰ δηλώσετε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐάν πραγματικῶς σὰς ὑπέβαλον ἐγὼ ἐκ μέρους τοῦ κατη-γορουμένου πρότασιν περὶ συμβιβά-σμου, ὡς εἶπεν ὁ μηνυτὴς.

— Δηλαδὴ ἐκάμαμεν συνενοήσεις περὶ συμβιβασμοῦ, ἀπαντᾷ ὁ κ. Σκληρὸς, προσπαθὼν, δικαιολογη-μένως, νὰ παρακμάσῃ τὴν δυσχερῆ θέσιν εἰς ἣν τὸν ἔφερον ὁ πελάτης του.

— Κύριε συνάδελφε, βροτοφωνεῖ ὁ κ. Κοντολέων, δὲν με ἱκανοποιεῖ ἡ ἀπάντησις. Σὰς παρακαλῶ ἐνώ-πιον τοῦ Δικαστηρίου, ἔχετε καθή-κον τιμῆς νὰ δηλώσετε ἀπεριφρά-στως, σὰς ἔκαμα ἢ δὲν σὰς ἔκαμα πρότασιν συμβιβασμοῦ;

Δὲν μὲν ἐκάματε πρότασιν βεβαι-ώνει κατηγορητικῶς ὁ κ. Σκληρ-ός.

— Κύριοι δικασταί, λέγει τότε ὁ κ. Κοντολέων, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ Δικαστήριον, ὁ μηνυτὴς τὰ ἀντί-θετα βεβαίωσε πρὸ βλῆσιν ἐνώπιόν σας δὲν εὐρίσκειτο ἐντὸς τῆς ἀλη-θείας.

Γενικὴ κατάπληξις καὶ σιωπὴ ἐ-πικρατοῦσα τὴν ἀλησμόνητον αὐ-τὴν σκηνήν, ἐν ᾧ ὁ μηνυτὴς ἀπεσφ-ερετο ἄφωνος.

Ο ΦΟΒΟΣ ΦΥΛΑΕΙ ΤΑ ΕΡΗΜΑ

Μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ μηνυτοῦ ὁ ὅποιος ἐτόνισεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ «λάμψῃ τὸ φῶς» ἐπὶ τῇ ὑπόθεσιν οἱ συνηγοροὶ τοῦ ὑπεβλήον ἐνστάσιν ὅπως οἱ μάρτυρες ἐξετασθῶν μόνον ἐπὶ τοῦ ἂν ὁ κατηγορούμενος ἐξ-ῆρθε τὸν μηνυτὴν ὡς πολιτικὸν ἢ ὡς ἄτομον.

Τοῦτο δὲ, ἵνα μὴ ἡ ἐξέτασις ἐπε-καταθῇ ἐπὶ ζητημάτων, ὅπως ὁ μνη-υτὴς δὲν θὰ μπορούσε νὰ σταθῇ σὲ χλωρὸν κλαρὶ. Ὁ φόβος βλέπετε φυ-λάει τὰ ἔρημα.

ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ

Τὸ δικαστήριον ἀποδέχεται τὴν ἐνστάσιν καὶ ὁ Πρόεδρος ἀπευθυνόμε-νος εἰς τοὺς μάρτυρας συνιστᾷ εἰς ἐνα ἕκαστον ν' ἀπαντᾷ μόνον ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων ποῦ θὰ τοὺς ἀπευ-θύνῃ.

Ὅλοι οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας ἐδεβαίωσαν ὅτι τὰ ἄρθρα ἐγράφον ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Προ-έδρου τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων, οἱ δὲ κ. κ. Μανέας, Κομηνός καὶ Μεγαλοκωνομὸς ὅτι «αὐτὰ γί-νονται λόγῳ τῆς πολιτικῆς ἀντι-θέσεως μεταξὺ μηνυτοῦ καὶ κα-τηγορουμένου». Δηλαδὴ σαφῆς ὁ-μολογία ὅτι ἡ ἐναντίον τοῦ μηνυτοῦ ἀρθρογραφία δὲν εἶχε καμμίαν σχέ-σιν μετὰ ἄτομον καὶ τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν τοῦ μηνυτοῦ.

ΟΠΟΥ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΥΠΕΡΑ-ΣΠΙΣ ΜΑΣ

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας ὁ κ. Πρόεδρος ὑπο-δεικνύει εἰς τὴν ὑπεράσπισιν νὰ κα-λέσῃ δύο μόνον μάρτυρας. Ὁ κ. Κοντολέων διακαρτέρηται λέγων:

— Νὰ μὰς δικάσετε κ. Πρόεδρε ναι, ἀνυπερασπίστους ὅμως, ὅχι. Ἡ κοῦδλη, κ. Πρόεδρε, ἡ κατηγορία. Ν' ἀκουσθῇ ὅμως καὶ ἡ υπεράσι-σις. Ὁ κ. Πρόεδρος ὑποχωρεῖ ἐν-μέλει καὶ δέχεται νὰ ἐξετασθῶν μόνον 4.

Ὅπως καὶ οἱ μάρτυρες τῆς κατη-γορίας τὰ αὐτὰ ἐδεβαίωσαν καὶ οἱ μάρτυρες τῆς υπερασπίσεως. Οἱ κ. κ. Στάθης Γυμνασιάρχης καὶ Βαρυσά-της Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κυθη-ρῶν, εἶπεν ἐπὶ πλέον ὅτι ἐνώπιόν των ὁ Παναγιώτης Μαλάνος ἐδήλωσεν ὅτι ἡ δημοσιουθεσία ὑπὸ τοῦ Τσι-

τοῦλου ἐπιστολῇ, δὲν ἔγραψεν ὅσα ὑπέγραψεν αὐτὸς καὶ ὅτι ἐν Αὐστρα-λίᾳ δῶκεν μετέθε διὰ τοὺς ἐράνους ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς ὁδοῦ καὶ λι-μένος εἰς Διακρὸν εἰσέπραξε καὶ συνδρομὰς ὑπὲρ τῆς ἐφημερίδος του.

Κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ μάρτυ-ρος τῆς υπερασπίσεως κ. Σπ. Στά-θη, Γυμνασιάρχου, λέγοντος ὅτι ὁ ἑμπορος Παναγ. Μαλάνος καλέσας αὐτὸν διὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Κων-σταντίνου, ε

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ

πρόεδρο, άνευ λόγου και μόνον προς πολιτικήν έκμεταλλευσιν άνεπιμελεστέως ο μνηστής. Όταν δια δευτέραν φοράν ή επιστολή αυτή εδημοσιεύθη ή ο Μαλάνος μου ελπεεν ότι ή περί ής ο λόγος επιστολή είναι πλαστή. Βραδυτέρον την έκμυστήρευσιν έκαμε και εις τόν γυμνασιάρχην κ. Στάτην και εις άλλους εκ των μακρτέρων μου οι όποιοι δυστυχώς δεν εξήτασθησαν.

Η φράσις «έ λοβιτορατζής κύριος του ποτέ Κοσμά... κ. λ. π.» συνήθως δημοσιεύεται έκτρας. Πρόεδρε, απέβλεπε την πολιτικήν ένεργειαν του μνηντο, όστις ένα προσωποποίησιν ή φήμη, εδημοσίωρησε το ζήτημα της έδοσ Διακοπής δι' ής εξυπηρετούνται τα χωρία των όποιων οι κάτοικοι κατά πλειοψηφίαν ήσαν άντιθετοί του.

Εις το αυτό φύλλον, κ. Πρόεδρε, δια της φράσεως «υπερ του λιμένου της τοσέκης του έταξιδευσεν βραδυτέρον εις Αυστραλίαν» έννοούμεν ότι ενήρ ή μνηστής έφώναζε και έγραφε —ότι τα Κύθηρα έχουν ανάγκην λιμένος— και λέγω έφώναζε διότι εξέφωνήσε υπερ της κατασκευής λιμένου λόγον εις Ποταμόν και διενήργησεν υπερ του σκοπού τούτου και έράναος —δεν έφτασε τοιούτον αλλά δρόμον φέροντα εις κάποιον όρμον, έπωφελομένους δε της ένεργείας του αυτής, ήτις τόν έφερεν εις Αυστραλίαν προς ένεργειαν έράνου προέδρ και εις την ελπίσιν των χωριωτών δια την έφημερίδα του, χωρίς να έπιδαρυνθή με τα έξοδα, που ή άπήνη μία είδική δια τόν σκοπόν τούτον έκδρομή εις Αυστραλίαν.

Εις το σημείον τούτο ο κ. πρόεδρος απαγορεύει εις τόν κατηγορούμενον την συνέχισιν της άπολογίας καθ' ήν στήνουν ήρχιζε να άναλύει και να καταρρίπτει το κατηγορητήριον, δίδει δε τόν λόγον εις τόν κ. Εισαγγελέα.

Η ΑΝΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Κατ' άντίθεσιν προς την άδόκη-

ΕΝΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΔΕΙΞΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ. ΣΟΒΑΡΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Μετά την άγόρευσιν του κ. Φωτάκη και πρό της έκδόσεως της άποφάσεως οι συνήγοροι του κατηγορουμένου διευθυντοί μας κ. κ. Γ. Πάπ και Ιωάν. Κοντολέων υποβάλλουν και άναπτύσσουν νέαν ένστασιν περί άναβολής της δίκης προς άποδείξει της αληθείας των γεγονότων, συμφώνως με τας διατάξεις του άρθρου 4 του νόμου 4133 περί δυσφημίσσεως δια του τύπου και των άρθρων 308 και 309 τής Ποιν. Δικονομίας.

Τονίζουν δε ότι ο μνηστής δια να «λάμψη το φως» το όποιον επέζητησεν, έχει υποχρέωσιν να δηλώσιν ότι αποδέχεται την άναβολήν, εις τρώπον ώστε να δοθή ή άπαιτούμενος καιρός και παρσχεθούν τα μέσα της άποδείξεως της αληθείας. Προς γενικήν κατάπληξιν πάντων άντι να έγενηθή ο κ. Τατολιός να δηλώσιν ότι αποδέχεται την άναβολήν, τούταντίον δια των δικηγόρων του την άπέκρουσε. Ο κ. Κοντολέων όμως έκόλουθη δια μακρών, λέγει δε και τα εξής.

«Οι πολιτευόμενοι και όσοι εν γένει διαχειρίζονται τα κοινά πρέπει να γινάσκουν τόσον δυνατά και να έχουν τόσον στερεώς θεμελιωμένην την θέσιν των έναντι της Κοινωνίας της οποίας τα συμφέροντα υπηρετούν, ώστε να μη κλονίζονται από τας βιαίας έναντίον των επιθέσεις των καθ' οιονδήποτε τρόπον επιτιθεμένων προς αυτούς και να εδρεύουν εις την άνάγκην να ζητούν από τα δικαστήρια πιστοποιητικά περί της καλής διαγωγής των». Ακολουθώς ο κ. Κοντολέων άνεφέρθη εις την καταθέσαν επιστολήν του Μαλάνου δια την όποιαν λέγει:

— «Άλλοιμονον, κ. πρόεδρε, άν καθιερωθή το σύστημα της άντροπίας των εξαγομένων εκ της άποδεικτικής διαδικασίας με «ραβασάκια» προσαγγόμενα.

Ο κ. Κοντολέων ως Κυθίριος, προκειμένου να εξετασθή ή ουσία της έλης υποθέσεως, τούτέστιν αι πράξεις του μνηντο οι όποιοι έδωκαν άφορμήν εις τα ένάντιον του δημοσιεύματα, δεν ήθέλησε να έμψυχ ήπ' αυτών και ειπε προς το Δικαστήριον.

«Η υπερόσπισις έκπληροῦσα το καθήκον της έναντι του κατηγορουμένου είναι ύποχρεωμένη να εξετά-

τον και άνεξήγητον στάσιν του κ. προέδρου, ο διακεκριμένος λειτουργός της Θέμιδος κ. Ιωάννου, άντισαγγελέως, λέγει.

— «Εκ της άποδεικτικής διαδικασίας σαφώς απέδειχθη ή ύπόθεσις εινε καθαρώς δημοσίας ζωής και συνεπώς κατά το άρθρον 100 Συντάγματος το δικαστήριόν μας εινε άναρμόδιον να την κρίνι και δέον να παραπεμφθή εις τα έρκωτά δικαστήρια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (προς τόν Εισαγγελέα). Καί επι της ουσίας;

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ. Απέδειχθη ή ένοχη του κατηγορουμένου. Εις το σημείον αυτό ή δίκη διακόπτεται δια να συνεχισθή την Δευτέραν εις τας 5 μ. μ.

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Εισερχόμεθα ήδη εις την λύσιν της πολυπλόκου υποθέσεως και εις το σπουδαιότερον αυτής κέρρος. Θά έμψυχουν οι δικηγόροι της κατηγορίας και υπερασπίσεως.

Το άκατοήριον πολυπληθέστερον και το ένδικέρον κορυφωμένον. Οι άνθρωποι του μνηντο άνήσυχτοι, άγνοοι. Θά φυλακισθή ή κατηγορούμενος; Η έκδοσις της «Κυθηραϊκής» θά διακοπή ή όχι;

5 1/2 μ. μ. Καί ή συνεδρίασις άρχίζει.

ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΜΑΣ ΕΠΙ ΠΙΝΑΚΙ

Ο κ. Πρόεδρος άμα τη ενάρξει της συνεδρίασεως δίδει τόν λόγον εις την πολιτικήν άγωγήν.

Πρώτος λαμβάνει τόν λόγον ο κ. Σκληρός όστις δια μακρών προσπαθεί να άποδείξει, ότι όχι ο δημοσίας αλλά ο ιδιωτικός βίος του μνηντο έθληται. Το αυτό πράττει και ο κ. Φωτάκης όστις πλέκει και το έγκώμιον του κ. Πάπ ως νομομαθούς αλλά και δημοσιογράφου και καταλήγων ζητεί την κεφαλήν μας επί πίνακι ένα (καταπονηθή ή τιμή της Ήρωιδιάδος που μας έμψυσε.

Η ΕΝΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΔΕΙΞΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Μετά την άγόρευσιν του κ. Πάπ το δικαστήριον άποσύρεται εις σύσκεψιν επί της ένστάσεως δια την άναβολήν της δίκης προς άποδείξειν της αληθείας. Μετ' άλλων, οι δικασται έπανέρονται εις την θέσιν των και ο κ. Πρόεδρος άναγγέλλει ότι ή ένστασις άπορρίπτεται και ή κατηγορούμενος κηρύσσεται ένοχος οχι κατ' το άρθρον 1 του Νόμου 4133, δηλαδή ότι ο κατηγορούμενος δεν διετέλει εν γνώσει της άναληθείας των γεγονότων τα όποια απέδωκεν εις τόν μνηστήν.

ΜΙΑ ΘΕΡΜΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Μετά την άναγγελίαν της άποφάσεως περί της ένοχής του κατηγορουμένου, οι συνήγοροι του παρεκάλεσαν θερμώς το δικαστήριον να του επιβάλει ποινήν ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΥΣΑΝ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΑΣ, ένα τοιοιτοτρόπως δυνηθούν να προσφύγουν εις τόν άνωτερον δικαστήριον δια να κρίνι περί του νομικού ζητήματος της άναρμόδιότητος. Το δικαστήριον όμως δεν έλαβεν υπ' όψιν του την έκκλησιν ταύτην του κατηγορουμένου και τόν καταδίκασεν εις φυλάκισιν 45 ήμερών, παρχωρήσαν συγχρόνως Ζετή άναστολήν της έκτελέσεως της ποινής ένα μή φυλακισθή.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΕΙΟΝ ΠΑΓΟΝ

Ο καταδικασθείς διευθυντής μας έχει το δικαίωμα να άσκησιν άναίρεσιν κατά της άποφάσεως και θά το πράξη με την βεβαιότητα ότι ο «Αρείος Πάγος» θά άποφανθή υπέρ της άναρμόδιότητος και θά παραπέμψι την υπόθεσιν ένοπιον της Αιτικής Δικαιοσύνης των ένόρκων.

ΤΟ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΝ

Μετά την άπόφασιν πάντες οι άκατοήρι Κυθίριοι συνέχισαν τόν κατηγορούμενον διευθυντήν μας δια το θάρρος του και δια τόν ΗΘΙΚΟΝ ΘΡΙΑΜΒΟΝ δν ήρε, καθ' όσον άπεδείχθη ότι δεν έδικάσθη ότι κακώς έγραψεν εις βάρος του μνηντο, ούτε άναλθώς τόν κατηγορήσας.

Ειδικάσθη και καταδικάσθη διότι ύβρισε, άσέτως αν αι ύβρεις δεν ήσαν παρά ή φωνή της ΑΛΗΘΕΙΑΣ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΑΚΙΣΤΩΝ

Εν Αθήναις συνεστήθη από τούς καλύτερους σκοπευτάς Σύλλογος υπό την έπωνυμίαν «Ένωσις Έλληνων Σκακιστών». Την προεδρίαν του Σύλλογου άνέλαβεν ο συμπολίτης πρώην Υπουργός κ. Σπ. Στάης.

Μετά διηγήλεπτον διακοπήν εις το σημεϊον αυτό ο κ. Πάπ λέγει 8 μνηντής και μνηνόμενος θά έπρεπε να εύρίσκονται εις την αυτήν θέσιν

συγκτηγορούμενοι δια την αυτήν αίτιαν. «Αν μάλιστα, λέγει ο κ. Πάπ, ήθέλομεν να μετρήσωμεν σταθμίζοντες εις ζυγόν εύπαθή, ζυγόν άκριβείας τας έκατέρωθεν άνταλλαγείας ύβρεις, θά έβλεπομεν ότι ο κατηγορούμενος ύβρίσθη χυδαίότερον, κατηχηκώτερον από τόν μνηντήν. Καί, άφού ο άξιότιμος συνάδελφος της πολιτικής άγωγής κ. Φωτάκης, έμνήσθη του δημοσιογραφικού μου παρελθόντος, άς εξετάσω δι' άλλων και το σημεϊον αυτό.

Εινε αληθές ότι δντως έδν εύρήθη εις την θέσιν του κατηγορουμένου επί μιαν τριακονταετιαν άσκήν το δημοσιογραφικόν επάγγελμα. Αλλά τούτο δεν άρτελείται εις έμέ άλλ' εις τούς αντιπάλους μου. Οι όποιοι είχαν το θάρρος της γνώμης των, έσταντο ύψηλά, δεν έκρύβοντο έπως ο μνηστής πράττει. Έδω άγών εινε άνιστος. Ο μνηστής δημοσιογραφεί άπολαμθένων βουλευτικής άσουλίας, και κρυπτόμενος έπισθεν αυτής, ύβρίζει κατηχηκώς και χυδαίως, χωρίς να διατρέχη τόν κίνδυνον διώσεως. Έκδίδει έφημερίδα και δημοσιογραφεί έγων άλλων υπεύθυνων. Καί δεν ύβρίζει μόνον άτομα τονίζεις ο κ. Πάπ. Υβρίζει την πρωτεύουσαν της ύώρας νήσου των Κυθέρων, την κοινωνίαν της δόδακρον, οι άνδρες της οποίας γενναίοι, έπικρατείς και τίμιοι εινε άνά το πανελλήνιον γνωστοί. Την ύβρίζει εκ του άσφαλούς, διότι ή πόλις εινε άπρόσπον τι δν που δεν θά του υποβάλι μνηνται ποτέ. Δια τόν κατηγορούμενον όμως το πράγμα διαφέρει. Δεν εύρίσκειται εις την αυτήν θέσιν. Δεν άπολαύει ούδεμιάς άσουλίας. Έχει μόνον φιλοδοξίας, δνεια, θάρρος, ψυχην και μέχεται δια μιαν ιδεολογίαν υπερ του συνόλου. Ίδου το μόνον του Έγκλημα!

Αλλως τε, τονίζεις ο κ. Πάπ, ούτως έχει ή δημοσιογραφία σημεϊον.

Η ΕΝΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΔΕΙΞΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Μετά την άγόρευσιν του κ. Πάπ το δικαστήριον άποσύρεται εις σύσκεψιν επί της ένστάσεως δια την άναβολήν της δίκης προς άποδείξειν της αληθείας. Μετ' άλλων, οι δικασται έπανέρονται εις την θέσιν των και ο κ. Πρόεδρος άναγγέλλει ότι ή ένστασις άπορρίπτεται και ή κατηγορούμενος κηρύσσεται ένοχος οχι κατ' το άρθρον 1 του Νόμου 4133, δηλαδή ότι ο κατηγορούμενος δεν διετέλει εν γνώσει της άναληθείας των γεγονότων τα όποια απέδωκεν εις τόν μνηστήν.

Η ΕΝΣΤΑΣΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΔΕΙΞΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Μετά την άναγγελίαν της άποφάσεως περί της ένοχής του κατηγορουμένου, οι συνήγοροι του παρεκάλεσαν θερμώς το δικαστήριον να του επιβάλει ποινήν ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΥΣΑΝ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΑΣ, ένα τοιοιτοτρόπως δυνηθούν να προσφύγουν εις τόν άνωτερον δικαστήριον δια να κρίνι περί του νομικού ζητήματος της άναρμόδιότητος. Το δικαστήριον όμως δεν έλαβεν υπ' όψιν του την έκκλησιν ταύτην του κατηγορουμένου και τόν καταδίκασεν εις φυλάκισιν 45 ήμερών, παρχωρήσαν συγχρόνως Ζετή άναστολήν της έκτελέσεως της ποινής ένα μή φυλακισθή.

ΜΙΑ ΘΕΡΜΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Μετά την άναγγελίαν της άποφάσεως περί της ένοχής του κατηγορουμένου, οι συνήγοροι του παρεκάλεσαν θερμώς το δικαστήριον να του επιβάλει ποινήν ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΥΣΑΝ ΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΑΣ, ένα τοιοιτοτρόπως δυνηθούν να προσφύγουν εις τόν άνωτερον δικαστήριον δια να κρίνι περί του νομικού ζητήματος της άναρμόδιότητος. Το δικαστήριον όμως δεν έλαβεν υπ' όψιν του την έκκλησιν ταύτην του κατηγορουμένου και τόν καταδίκασεν εις φυλάκισιν 45 ήμερών, παρχωρήσαν συγχρόνως Ζετή άναστολήν της έκτελέσεως της ποινής ένα μή φυλακισθή.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΕΙΟΝ ΠΑΓΟΝ

Ο καταδικασθείς διευθυντής μας έχει το δικαίωμα να άσκησιν άναίρεσιν κατά της άποφάσεως και θά το πράξη με την βεβαιότητα ότι ο «Αρείος Πάγος» θά άποφανθή υπέρ της άναρμόδιότητος και θά παραπέμψι την υπόθεσιν ένοπιον της Αιτικής Δικαιοσύνης των ένόρκων.

ΤΟ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΝ

Μετά την άπόφασιν πάντες οι άκατοήρι Κυθίριοι συνέχισαν τόν κατηγορούμενον διευθυντήν μας δια το θάρρος του και δια τόν ΗΘΙΚΟΝ ΘΡΙΑΜΒΟΝ δν ήρε, καθ' όσον άπεδείχθη ότι δεν έδικάσθη ότι κακώς έγραψεν εις βάρος του μνηντο, ούτε άναλθώς τόν κατηγορήσας.

Ειδικάσθη και καταδικάσθη διότι ύβρισε, άσέτως αν αι ύβρεις δεν ήσαν παρά ή φωνή της ΑΛΗΘΕΙΑΣ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΑΚΙΣΤΩΝ

Εν Αθήναις συνεστήθη από τούς καλύτερους σκοπευτάς Σύλλογος υπό την έπωνυμίαν «Ένωσις Έλληνων Σκακιστών». Την προεδρίαν του Σύλλογου άνέλαβεν ο συμπολίτης πρώην Υπουργός κ. Σπ. Στάης.

Μετά διηγήλεπτον διακοπήν εις το σημεϊον αυτό ο κ. Πάπ λέγει 8 μνηντής και μνηνόμενος θά έπρεπε να εύρίσκονται εις την αυτήν θέσιν

ΟΙ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΙ ΜΑΣ

Ο κ. και ή κ. Κυριάκου Φυλίκου εν Μπρίσμαν της Αυστραλίας.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΑΣΕΒΗ

Αξιότιμε Κύριε, Δέν έχω την τιμήν να σάς γνωρίζω. Επειδή όμως, με δλο που φαινεσθε άνθρωπος όπως πρέπει, έκασμε το άδελφείο, άποφασίζω να σάς γράψω για να σάς κάμω προσωπικό να μην ξανακάμει κάτι, που καθόλου δεν σάς ταυρίζη. Εφασσε σεις, που στή διάλειψή του κ. Φωτεινού έφρονάξατε «Μα αυτό είναι μια άσέβεια» χωρίς να καταλάβετε, πως με τη φρόση σας ατή έκάνετε σεις άσέβεια. Έκτός αν δεν καταλάβετε ποιος ήταν εκείνος που θορυβούσε. Δέν πιστεύω όμως, γιατί ήταν έντελός ευδαίμων, πως εκείνος που έθορυβήσε ήταν ή Αττού Μεγαλειότης ένα παιδικά δύο έτων, που άποφάσισε να τιμωρήσθι σάς, έμένα, όλους τούς άλλους άκατοίς και προ πάντων τόν κ. Φωτεινό. Καί έμεις και οι άλλοι δεχτήκαμε με σεβασμό την τιμωρία, ο κ. Φωτεινός μάλιστα με το μειδιάμα στή ζαίλη, ενώ σεις άσεβότατα έφρονάξατε «μα αυτό είναι άσέβεια». Έκτός από αυτό—γιατί έχει και άλλη όψη το πράγμα—ήν δεν έξερετε τη γλώσσα του Μεγαλειότητος ή της Μεγαλειότητος. Καί επειδή μπορεί κ' αυτό να συμβαίη θά σάς μεταφράσω εγώ στή γλώσσά μας τί ελεπε εκείνη την ώρα ο θορυβήσας ή ή θορυβήσασσα Μεγαλειότης. Είπε τα εξής περίπου: «Βρε άνόνη ενήλικη, θέλεις να συζητήσες για μάλαφρόνιτες και να βρήςτε τόν τρόπο, που θά μπορούσете να προσφύλετε άπ' αυτές την ύβρια μου. Αυτό σάς το συγχώρω, ή μάλλον δεν δίνω τιστέλιμο, κάνετε ότι θέλτε. Μα έμένα που να σάς πάρη ο διάβολος τί με θέλατε και με κομβάλατε, που έγω είχα σοβαρώτατες υποθέσεις, να άνακατώσω την άμμο, να μπλουσαρώσω στή νερό, να σπάσω τα ποτήρια της μάννας μου, να σπάσω το κεφάλι μου και τόσα άλλα; Τι με κομβάλατε και με καρφώσατε έδώ πέρα να άκούω για το γονόκομο, το στερεοβακτηρίδιο, το σπερμωχάλι της ουφιδίου, την άντίδραση του Βάσερμαν και ένα σωρό άλλες άπιδες; Σας τιμωρώ. Δέ σάς άφής να πήτε τίποτα. Θά κλάω έως ότου αμαρτήσετε τη συζήτησή σας ή με βγάλετε έξω». Ατά ελεπε ο Μεγαλειότηας ή ή Μεγαλειότης και έπρεπε, άγαπήτη κυριε, να τα άκούσατε με σεβασμό. Έκτός αν, όπως είπαμε, δεν έξερετε τη γλώσσα. Αν δε πραγματικά δεν την έξερετε σάς συμβουλεύω να τη μάθετε, προ πάντων όμως σάς συμβουλεύω να οφείσθε τας Μεγαλειότηας. Η ποινή, ή οποία επιβάλλεται σούς άσεβείς είναι φοβερή, θάνατος. Μιά φορά άκουσα, πώς κάποιος γείτονάς μου παρυσινότανε, γιατί δεν τόν άφηναν να κοιμηθή το πρωί τα χιλιόδια και το μεσημέρι τα παιδιά. Καί πώς τα παραμόνα του τα διειπώπαμε με άδελφία. Όταν το άκουσα άπεφάνθη με πεποίθηση διακοσίον προφητήν, πώς ο γείτονάς μου θά πεθάνη. Πράγματι οέ δύο μήνες πέρασε. Τι τα θέλτε όμως τα πολλά λόγια, άγαπήτε μου κύριε, ο Χριστός έμεινε άθάνατος γιατί ειπε «άφετε τα παιδιά έλθετε προς με». Όλοι οι άλλοι, που δεν τόν λέμε αυτό πεθαίνουμε. Άλλος γρηγορώτερα και άλλος άργότερα, άνάλογα προς το σεβασμό που τρέφομε στά παιδιά.

Με πολλή τιμή

ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ

Ανοσιούτικη αύτη χαμογέλασε
Τό περφόγιο γένει συντήριμι
Κροστοαλλένες κορφές έλυθήκανε
Καί στών κάμπο έχθήκε άσχημ.

Στις πλαγές ή φλογέρες ζυπτήσανε
Τόν καυμό του τοσάνη
Τά τροκάνια άσγομύλητα άπάντησαν
Ατ' την πέρα τη στήνη.

Της άγάπης τραγούδια οι άνεμοι
Ένα γέρο σκαρτάνε και μία
Νά ή φρόνη ώρα που οι άγγελοι
Την αλόχρησι άνοιγουνε θύρα.

Στό φωτόν έρωτικόν θυμίαμα
Ευωδίες άναβαίνουν τ' Απρίλη
Μ' ένος κρίνου τα φύλλα τ' άνήγγιχα
Ένας άγγελος σμίγη και ζαίλη.

Τού Όραϊόν τη μοίρα θυμίζοντας
—Ολίβερη ιστορία—άγγιναί
Με' τα κρίνα τα κάτασπρα κι' έσπερα
Με' τ' άγκάδια πεθαίνει και πάει.

ΤΙΜΟΣ ΜΩΡΑ-ΓΙΝΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αρραβώνες

Η χαριστική συμπολιτις δις Χρυσού Άδαν. Φυγού και ο κ. Αρ. Κιτοπούλου έδωκαν εν Αθήναις υπόσχεσιν γάμου. Εύχομαι ταχέως την στήν.

ΓΙΑΝ. ΚΑΛΑΓΕΡΟΣ

Ο έπί της ύδου Άγίου Μάρκου έμπορος κ. Ιωάννης Έμ. Αρώνης και ή δις Εύαγγελία Άντ. Σαράβ έδωκαν άμοιβαίαν υπόσχεσιν γάμου. Θεωρώ συχαρητήρια.

Ι.Γ.Κ.

Γάμοι

Ετελείσθησαν εν Κυθήροις οι γάμοι του έν Γιώργ Στάου της Αμερικανικής άριστάς έκατοστήμενον συμπολιτις κ. Νικόλαου Κατσούλη μετά της έναρίτου και νοικοκυροπούλας διδος Άρετις Πολυχ. Κορωναίου. Παράνυμφος παρίστη ή δις Τασία Ιωάν. Κάσπα.

Προς το εύαριστον ζεύγος άπευθύνω δια της άγαπήτης «Κυθηραϊκής» έγκαρίους εύχας και συχαρητήρια προς τούς εν Αμερική συγγενείς του.

Καράβας 17 Μαρτίου 1931

ΑΡΙΣΤ. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Εύχαριστήρια

Τούς άποσπόμενους συμμετασχόντας εις τόν θάνατον της οικογενείας μας έπί τού βασιλέω της προσφύλας μας μητρος και μητρος ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΝ θερμάς εύχαριστούμεν.

Αθήναι 12 Μαρτίου 1931

Οίκου. ΑΝΑΣΤ. Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Μη δύναμενος και άλλον τρόπον να νηχαριστήσω ένα έκαστον ιδιαιτέρως, έκαρώ δια της «Κυθηραϊκής» δημοσίας ελικρινείς μου εύχαριστίας προς άπαντας τούς συγγενείς μου Φατοιώτας τούς συμμετασχόντας τόν θάνατον μας έπί τού θανάτω του άγαπητού μου δέου Λαζάρου Γε. Πετροχείλου και αντιέ-ζωντας κατά την έκφράσιν αυτού.

Νέα Υόρκη 14 Μαρτίου 1931

ΓΡΗΓ. Μ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Συλλυπητήρια

Επί τού θανάτω του έλλεικτου συμπολιτου μας έπαινον Θεοδόση Λεωβέτη του πολυειδούς ευεργετήσαντος πολλούς συμπολίτας μας, έκφράζω προς την σεβαστήν σύγγινον του, προς τα τέκνα του και όλους τούς συγγενείς του τα έγκάρδια και θερμά συλλυπητήρια μου.

Εν Πότοβι της Αμερικης ΝΙΚ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ (ΚΑΛΟΥΓΛΑΣ)

Πένθη

ΚΡΕΟΥΖΑ Κ. ΛΕΙΒΑΔΙΤΟΥ

Με βαθίαν και ελικρινή διήννη ή κοινωνία των Αθηνών και Ιδαίτης ή Κυθηραϊκή παροικία, ποσέπειρε την 4 Μαρτίου εις την τελευταία αυτής κοιτασίαν την ένάεστον δέσποιναν Κρεούζα Κ. Λειβαδίτην της γυναικής παλαιάς άρμονικής οικογενείας του Ποταμού των Κυθέρων. Η μεταστάς, εύπας έναρίτου γυναικής, πρότυπον οικοδοποιήσεως και μητρος, διήλθε τόν βίον της στερούς ένομήν των Έλληναίων παροδοσίων της ή δικής και άγάπης προς την οικογένειαν της. Εύχρησασα να ίδη τα έν Κυθήροις και Αθήναις μέλη της οικογενείας της προσάγμενα και τιμής άταλάντων εν τη κοινωνία, άπλήθε του κόσμου εν γαλήνη ψυχής και ήρεμίας πνεύματος, ότι έξεληήρωσε πιστός τόν προσορισμόν αυτής ως οικοδοποιήσεως, μητρος και χριστιανής, καλλιποία μνήμη σεβαστήν και παράδειγμα άδωμιμτον.

Τούς οικείους της και διη τόν έν Αθήναις φιλοπόροτον γαμβρόν της κ. Δημ. Κορωναίου συλλυπούμαι εκ καρδίας.

Ε.Μ. ΓΑΒΡΙΛΗΣ

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΚΑΛΑΓΕΡΟΣ

Με λύπην ελικρινή και συγκίνησιν βαθύτατην άναγγέλλει ή παροδία στήν τόν δόλο αιφνιδίου και έντελώς άπροσδοκήτον θάνατον του έν Λιβιδίω έμπορου Άρτεμίου Καλλιάδου. Προσβλήθηκε στός 22 έγκεκαλικής συμφορήσεως την 21ην Μαρτίου διακύνων εις τόν μοιραϊόν την 24ην ίδιον μήνος μετά άγωνιώδη πόλην προς τόν θάνατον. Στοιχηκώτατος οικογενειαγής, στεργετικώτατος προς τούς συγγενείς, ελικρινής και πρόθυμος πάντοτε φίλος, δραστήριος και έντιμότατος επαγγελματίας, άφίρη δια τού θανάτου του κενόν άναπλήρωτον.

Με πολλή τιμή

ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλώ τόν κ. Αντών. Λαόντα να έμψαφ προς την δικαιοσύνην τα καθυστερούμενα ένόκια του Καπνοπώλετον του και θέλει με έπαιρησέται.

Εν Πειραιεί τη 18 Μαρτίου 1931

ΓΕΩΡ. Μ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ήναγκασμένος ν'

άναχωρήσιν εις τόν έξωτερικόν πωλείτην ήσθε, οίκιαν του εκ τριών δοματίων, κουζίνας και κήπου μεθ' όλων των χρηματών εις τιμήν άπιστεύτως συγκαταβατικήν. Άποταθήτε εις τα γραφεία της «Κυθηραϊκής».

ΨΙΛΑ-ΨΗΛΑ

Ο Χειμών, τόν όποιον έννομίζα άποφωρσάντα όριστικός, μάς έπειμήθη, έφριγεν εν βλέμμα πίσου του έστρωσε από γιόνα την γην.

Υπαίθριον, άνοιξις άνοσιούτικη! Αλλά άλλοιόμμερος ύπηρεσεν ή άπαισία τού άποδημιόντος. Ο χειμών ήλθε λην προς στήνην, άλλ' έβδωχθή με την γοίπιση της χιόνος και άπλήλ ή ζορπά άντελίσσεως, πεισάδια, άπαρακαταρήσια, έθους, άπαισί, κρυαία δάροι, χειρονομία έξαλόν όντης, σόφους και άκοσμία και χυδαίότη, θέματα τούτοις άξιοδότηντον «το καπνίστιον του Φώτη» ή και προχέτες έξ άφορητής της κατόλης μας.

Ο καθήκον της Ανθρωπολογίας, Κούμμενης θά κάμη εις τα έν Αθηναις Κυθηραϊκά Σωματεία διάλεκτα κατ' αυτός.

Οι κ.κ. Πρόεδροι τών ένταύθα κορυφαίων όργανώσεων μας μελετούν τήν όργάνωσιν μιας έορτής υπό την προεδρίαν του Σ. Μητροπολίτου μας υπό τού σκοπού του «Συναγερμού».

πὺς τὰ δειλότατα αὐτὰ πουλιὰ τίς φοβούμενα διὰ τὸν Ἰσθμὸν τῶν ἀπεφράσιν διὰ πρώτην φορὰν νὰ κίνοιν τὸ τεράστιον ἄλμα ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἢ ἀντιθέτως; Δὲν πρόκειται δὲ μόνον περὶ τῆς ἀπαιτούμενης πρωτοβουλίας, καὶ φη-βερός ἀντοχῆς διὰ τοιοῦτον συρραξί, πεντάκωρον πέταγμα εἰς ἀσύστατον τετρακοσίον τοῦλάχιστον μιλίων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μεγάλων κινδύνων τοῦ ταξιδιοῦ ἔκ τῆς ἐνδεχομένης κακοκαιρίας. Ὅτι τακτικῶς διαπλέοντες τὴν μεσόγειον πλοίαρχοι εὐφρόνουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ αἰφνιδίαν διέλταν κατὰ πολλὰς δεκάδας χιλιάδων πνιγμένοι εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῆς θαλάσσης τὰ διαβατικά πουλιὰ. Πῶς λοιπὸν, ὅταν εὐρέθῃσαν πρὸ τοῦ ἀπεράντου θαλάσσιου χάσματος, ἀπεφράσιν νὰ τὰ περάσουν; Μόνον ἡ καταπληκτικὴ δύναμις τῆς ἔξωθεν μεταβαλλομένης διὰ τοῦ χρόνου εἰς ἰσχυροτάτον ἐνστικτὸν δύναται νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἐξήγησιν τοῦ παραδόξου τοῦτου φαινομένου. Πρέπει δηλαδὴ ἀ παραδεχθῶμεν τὸ γνωστὸν ἄλλως τε ἐπιστημονικὸν γεγονός, ὅτι πάλαι ποτὲ πρὸ πολλῶν χιλιάδων ἐτῶν Εὐρώπῃ καὶ Ἀφρικῇ ἀπέτε-λουν μίαν μόνην ἡπνεμένην ξηρὰν, τὴν ὅσπαια τὰ περαστικά πουλιὰ διηρχοντο πετώντα κατὰ σταθμούς, ὅταν ἡναγκάζοντο νὰ ἀλλοσσουν τόπον διαιμονῆς πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς καὶ κατατρίλῃον θερμοκρασίας. Ἢγνη τῆς ἀρχικῆς ἐκείνης ἐνώσεως βλέπομεν ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς τὸ Γιβραλτάρ καὶ εἰς τὰ μετεξῆ Εὐρω-παῖς καὶ Ἀφρικῆς νηοῖα τῆς Μεσογείου. Ἐπῆγγαιναν λοιπὸν τότε τὰ πουλιὰ ἀπὸ τὰ ἀριστεῖα θερμὰ μέρη τὸ μὴ δύναμει πλέον μετὰ τὴν ἄνοιξιν νὰ τὰ διαθρέψουν εἰς τὰ βορειότερα κλίματα καὶ ἔκαναν ἐκεῖ τὰ αὐτὰ τὸν. Τὸ δὲ φθινόπωρον μολὶς ἤρχιζαν τὰ πρῶτα κρύα ἔσπευδον πάλιν πρὸς Νότον, διότι τὰ ἐψοφοῦσαν τὸν χειμῶνα ἐκ τοῦ ψυχρῶς ἂν ἔμεναν εἰς τὰ βόρεια ἐ-κείναι μέρη. Αὐτὸ μέσον τῶν αἰῶνων τὸ ἐτήσιον τοῦτο ταξεῖδι ἔγινεν ἀκατανίκτης ἕως καὶ ὅταν μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῆς ξηρᾶς θέλονται νὰ προχωρήσουν πρὸς Νότον ἢ πρὸς βορρᾶν εὐφραίνον αἰφνιδίως πρὸς τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ τοῦ κινδύνου καὶ ὑπὸ τὴν ὥ-θησιν τοῦ ἰσχυροτάτου ἀπαικθέντος ἐνστικτοῦ ἐπρωχώρησαν πρὸς τὸ πέλγαρον διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὴν ζητούμενην θερίμην ἢ δροσεράν ἀ-κτὴν. Ἀλλὰ δὲν ἦσαν ἀρκικῶς συ-νειθισμένα εἰς πολύωρον συνεχή πτήσιν καὶ τὰ πλείστα ἔξ αὐτῶν, εἰς πολλὰ ἴσως ἑκατομμύρια θριβ-μούμενα, θὰ ἐπνίγησαν. Ἐν τοῦ-τοις τὰ ἰσχυρότερα διαβάντα τὸ χά-σμα ἐφθασάν εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν ἄνοιξιν κεντριζόμενα ἐκ τῆς δυ-νάμεως τοῦ ἰδίου ἐνστικτοῦ ἐπανέ-λαβον τὸ πείραγμα καὶ ἐπανήλθον εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐκτοτε δὲ κά-νουν πλέον τακτικώτατα τὸ ταξεῖδι καροδοκοῦνται τὴν ὠριμένην ἐπο-χὴν εὐνοϊκὸν ἄνεμον διὰ νὰ διέλ-θουν τὴν Μεσόγειον. Χωρὶς ἐπίση-μον μετεωρολογικὸν σταθμὸν ἀναγ-γέλλονται καιρὸν συνεφεθὸν «μετὰ-τινων βορρῶν» προαισθάνονται τὴν ὑγροσίαν καὶ τὸ ψυχρὸς, περιμένουν τὸν καλὸν καιρὸν καὶ σπανίως ἁ-πατούνται εἰς τὰς προβλέψεις τῶν. Ἄλλ' ἀφοῦ δὲν εἶναι ἀσφαλὲς τὸ βαρφομένον πῶς θέλετε νὰ εἶναι ἀ-λάνθαστα τὰ δυστυχῆ μικρὰ που-λιὰ; Ἐνίοτε λοιπὸν σφαλόνται καὶ αὐτὰ εἰς τὰς προβλέψεις τῶν, ἔξι-κον οὐκ ἀπατηλὸν καιρὸν, καθ' ὃ-δὸν ὅμως καταλαμβάνονται ἐκ τῆς θύελλης. Καὶ τότε δὲν ὑπάρχει πλέον δι' αὐτὰ σωτηρία, διότι καμιά δύ-ναμις τοῦ κόσμου δὲν εἶναι ἱκανὴ διὰ τὰ συγκρατήσῃ. Ἐκ τοῦ τυφλοῦ ἐνστικτοῦ ὀδοῦμενα θὰ ἔξακολου-θήσουν τὸ ταξεῖδι ἔστω καὶ ἂν πρό-κειται νὰ καταστραφῶν καθ' ὅδον. Φθάδουν π. χ. εἰς τὰς ἀκτὺς τῶν νησιῶν καὶ τῆς Μάνης καὶ συναν-τῶν ἐκεῖ ἀπρόβλεπτον διέλταν. Ἄν ἔμεναν μίαν ἀκόμη ἡμέραν εἰς τὴν Εὐρώπῃν ἢ θύελλα καὶ ὁ κίνδυνος θὰ παρήρχοντο. Ἀλλ' αὐτὰ εἶναι μέχρι θανάτου πιστὰ εἰς τὴν ἐκτέλε-σιν τοῦ προγραμμάτος; τὸν μὴ ἐπι-τρέποντος παραμονὴν εἰς τὸ ἴδιον μέρος πλέον τῆς μίας νυκτὸς. Θὰ ἐκκινήσουν λοιπὸν ἀντὶ πασῶς δυ-σίας, ὅσα διέφυγον τὰ δίκτυα καὶ τὸ στόμνον τὸν κυνηγετικὸν ὄπλον, συγκεντρώνονται βράδυ-βράδυ καὶ ἀνοίγουνται εἰς τὸ πέλγαρον, ὥστε τὴν ἐπομένην πρωΐαν δὲν ὑπάρχει πλέον οὔτε ἓνα πουλὶ ἐκεῖ ὅπου τὴν προ-τερταῖαν ὄλοι ὁ παράλιθ θάμνισ ἦσαν γεμάτοι ἀπὸ ὀρτύκια.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ"

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τρεις διαλέξεις έγιναν κατά τον παρελθόντα μήνα με διοργανώτρια τα Κυθηραϊκά σωματεία των Αθηνών, μία υπό του καθηγητού κ. Κοντολέοντος περί κυνήγιου, εις την αίθουσαν της αρχαιολογικής εταιρείας με διοργανωτήν τὸν «Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον», μία υπό του καθηγητού κ. Φωτεινὸς περί ἀπορροσίων νοσημάτων ἐπὶ τὸ νοσοκομεῖον Συγγρού με διοργανωτήν τὸν «Φιλελευθερικὸν Σύνδεσμον» καὶ μία ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Γ. Στρατηγῶ περὶ Βουδδισμού ἐπὶ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρείαν με διοργανωτήν τὸν «Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον».

ΤΟΥ ΚΛΗΘΗΤΟΥ
κ. Ε.Μ. ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ

Τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Κοντολέοντος θὰ δημοσιεύσωμεν ὁλοκλήρως καὶ τοιοῦτοτρόπως ὅσοι δὲν ῥητόχησαν νὰ παραστοῦν, θὰ δύνηται καὶ αὐτοὶ νὰ ἀντιληφθῶν με πόσῃ τέχνῃ ἐχειρίσθη τὸ θέμα τοῦ ὁμιλητή. Πολλοὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἀκροατῶν με ἐκπληξίν των εἶδον ὅτι τὸν κ. Κοντολέοντα χαρακτηρίζει καὶ λεπτόν καὶ ἐπίχαρι χιόμορ, μετὰ τὸν ὅποιον κατορθώνει νὰ κρατῇ ἀμείωτον τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατοῦ του.

Τὸ ἀκροατήριον κατὰ τὴν διάλεξιν αὐτὸν ἦτο ἐκλεκτὸν περιλαμβανόμενον ἐκτὸς τῶν Κυθηριῶν καὶ ξένους, τὸσον δὲ πυκνὸν ὥστε ἡ αἴθουσα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας δὲν ἴσκειτο νὰ δύναιτο ἐλᾶν ὅλους.

ΤΟΥ ΚΛΗΘΗΤΟΥ
κ. ΓΕΩΡ. ΦΩΤΕΙΝΟΥ

Ἐπίσης πυκνὸν καὶ ἐκλεκτὸν ἦτο τὸ ἀκροατήριον τοῦ κ. Φωτεινοῦ, παρ' ὅλον ὅτι ἡ διάλεξις εἴνευ ἐπὶ ἀπομακρυσμένην τῆς πόλεως σημείον. Καὶ τῆς διαλέξεως αὐτῆς ἡ ἐπιτυχία ὑπερῆεν ἐξαιρετική. Τοῦτο ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἐχρειάζετο νὰ τὸ γράψωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης θὰ ἴητο εἰς θέσιν νὰ συμπιερᾷ, ὅταν εἶχεν ὑπ' ὄψιν του ὅτι ὁ ὁμιλητὴς ἦτο ὁ ἀρμοδιώτατος ἐξ ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἐπίσης περὶ τὸν ἴσως θὰ ἴητο νὰ ἀναρωτηθῶνται οἱ ἀκροαταὶ τοῦ κ. Φωτεινοῦ ἐδιδάχθησαν πράγματα ἀγνωστά, τὰ ὅποια ὅμως θὰ ὀφείλουσαν πρὸς τὸ συμφέρον των νὰ γνωρίζουν καὶ μάλιστα πρὸς συμφέρον, ὑπερῶν τοῦ ὅποιου τίποτε δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ. Διότι πρόκειται περὶ τῆς υγείας, ἡ ὅποια ἀπὸ τὰ φερόμενα αὐτὰ νοσήματα πλήττεται κατὰ τρόπον ἀποτρόπαιον. Καὶ ἂν μὲν δὲν ἐρίσκοντο μεταξὺ τῶν ἀκροατῶν ἀνθρώποι ἀγνοοῦντες πόσον τρομερὰ καὶ ἀπαισία εἶναι τὰ νοσήματα αὐτά, ἂν δὲν ἐρίσκοντο ἀνθρώποι ἀγνοοῦντες ὅτι περισσότεροι Ἑλλήνων φονεῖνται ἀπὸ τὰ νοσήματα αὐτά ἀπὸ ὅσους εἶσαν διὰστημα χρόνου ἐφονεύθησαν ἢ ἀπέθανον κατὰ τοὺς πολέμους, ὅπως ἀπέ-

δειξεν ὁ ὁμιλητὴς, ἀσφαλῶς ὅμως εὐρίσκοντο πολλοί, οἱ ὅποιοι ἠγγύοντο εἰς τὸ γονόκοκκος καὶ τὸ στρεπτοκοκκίριον καὶ ἡ σπειροχέτης τῆς σφυλίδος δὲν εἰσέρχονται μόνον εἰς τοὺς ὁργανισμοὺς τῶν ἀκολάστον νέων καὶ νεανίδων. Ἀνέφερον ὁ κ. Φωτεινὸς τὸ παράδειγμα ἀθῶας κόρης, ἡ ὅποια ἐπὶ τὸ μικρόβιον τῆς σφυλίδος ἀπὸ τὸν θεῖόν της, ὁ ὅποιος τὴν ἠγάπα καὶ ὁ ὅποιος ἐσυνήθιζε νὰ τὴν φιλῇ. Ἀνέφερον ἐπίσης τὸ παράδειγμα σεμνῆς κυρίας, ἡ ὅποια ἐπὶ τὸ μικρόβιον τῆς σφυλίδος ἀπὸ τὸ βρέφος φίλης της, τὸ ὅποιον ἐθήλασε καὶ τὸ ὅποιον εἶχε κληρονομικὴν σφυλίδαν. Ἐτόνισε δὲ ὁ κ. Φωτεινὸς τὴν ἀνάγκην, ὅπως οἱ πάσχοντες μὴ διατάξουν νὰ καταφεύγουν εἰς τὸν ἱατρὸν ἀφῆκοντες κατὰ μέρος τὰς προλήψεις, διότι ὁ κίνδυνος εἶναι μέγιστος καὶ δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τοὺς ἰδιούς των. Ἀνέπτυσεν ἐπίσης τὴν ἀνάγκην τῆς προπαγάνδας καὶ τὰ μέσα, τὰ ὅποια ὀφείλει καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ κοινωνία νὰ λάβουν πρὸς καταπολέμησιν τῶν φοβερῶν αὐτῶν νοσημάτων.

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓ. κ. Γ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Ἡ τρίτη διάλεξις τοῦ κ. Στρατηγῶ περὶ βουδδισμού εἶχε τὴν ἰδίαν ἐπιτυχίαν. Μία ἀγνωστὸς διὰ τοὺς πλείστους τῶν ἀκροατῶν θρησκεία ἀνεπτύχθη ὑπὸ τοῦ κ. Στρατηγῶ με εὐγλωττίαν καὶ σαφῆναι καὶ χάριν, ὥστε τὸ ἀκροατήριον νὰ μείνῃ ἐπὶ ὁλοκλήρως ὅραν κρημαζόμενον ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ ὁμιλητοῦ. Ἀνέφερε κατ' ἀρχὰς ὅσα μυθολογούνται περὶ τῆς γεννήσεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς τοῦ Βουδδά καὶ μετὰ τοῦτο τὰς βάσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰνδου φιλοσόφου. Ὁ Βουδδὰς ὅπως εἶπεν ὁ κ. Στρατηγῶς, ἐγεννήθη κατὰ τὴν παράδοσιν τὸν ἴον αἰῶνα π. Χ. ἐκ γυναικὸς ἡγεμόνης καὶ ἀνταρξῆς ἡγεμονικῆς, μακρὰν πάσης ἀνθρωπίνης δυστυχίας. Ὅταν ὅμως παρουσιάσθη εἰς τὸν Βουδδαν νεώτερον ἡ εὐκαιρία νὰ ἀντιληφθῇ τὴν ἀνθρωπίνην ἀθλιότητα καὶ τὴν ἀθλιότητα τῆς ζωῆς ἐν γένει, τὴν ὅποια ἀντελήφθη ὡς διαρκὴ ἀγῶνα καὶ πόνου, ἐγκατέλειπε τὴν ἡγεμονικὴν ζωὴν, ἀπέβαλε τὴν στολήν τῶν ἡγεμόνων, ἐνεδύθη ὡς ἐπαιτίας καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν ἐρημίαν, ὅπου ἐπὶ ὅττι ἡ γυνὴν εἶχε νύμφην τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν λύτρωσιν.

Αὐτοῦται ὁ ἀνθρώπος κατὰ τὸν Βουδδαν, ὅταν κατορθώσῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Νιρβάναν. Τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Νιρβάναν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προηγηθῇ ἡ ἐξαφάνισις τῆς ἐπιθυμίας, ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ παντὸς πάθους. Μεγίστην θέσιν εἰς τὴν ἡθετικὴν τὸν Βουδδισμόν κατέχει ἡ ἀγάπη. Ὁ Βουδδὰς οὐδέποτε ἰσχυρίσθη ὅτι εἶναι θεός, οὐτε ἀπεσταλμένος ὑπεράτατος τινὸς ὄντος.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ἡ «Μαθητικὴ Κοινότης» τοῦ Γυμνασίου μας, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ γυμνασιάρχου κ. Στυρ. Στάθης διωργάνωσε τρεῖς θεατρικὰς παραστάσεις, ἡτοὶ δύο ἐσπερινὰς κατὰ τὰς 22 καὶ 31 Μαρτίου καὶ μίαν ἀπογευματινὴν τὴν 25 Μαρτίου, αἱ ὅποια ἐδόθησαν εἰς τὴν Χώραν καὶ δι' εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» ἡ ὅποια εἶνε ἐφωτισμένη μετ' ὀκνην. Ἐπαίχθησαν τὰ ἑξῆς ἔργα: «Ἐνὰ μονόπρακτον δράμα «Ὁ Γέρον» τῆς Αἰμ. Δάφνης καὶ τρεῖς μονόπρακτοι κωμωδία, «Ἡ πόλις τῆς Ἀθηνῶν» τοῦ Ν. Λάσκαρη, «Ἡ Βεγγέρα» τοῦ Ἡλ. Καπετανάκη καὶ «Ζητεῖται ὑπὸν ῥήτης» τοῦ Μ. Ἀννίνου. Ὁ βίαιος ἀπελευθερώθη ἀπὸ ἐρασιτέχνας, οἱ ὅποιοι εὐγενῶς καὶ προθυμώτατα προσεφέρθησαν νὰ ἀνέλθουν ἐπὶ σκηνῆς, ἦσαν δὲ οἱ ἑξῆς: Αἱ κυρίαι Μαρτίνα Α. Στάθης καὶ Ἀννα Ι. Πετρογέλου, αἱ δεσποινίδες ἀδελφαὶ Μαρία καὶ Φωτεινὴ Ι. Πετρογέλου, ἐπίσης αἱ ἀδελφαὶ Εὐγενία καὶ Ἀσπασία Ι. Ἀρώνη, οἱ κ.κ. Αθ. Βαβυλῆς, Γεωρ. Μαλάνος, Στυλ. Καντιώτης, Γεωρ. Χαρμουντάνης καὶ ὁ μικρὸς Γεωρ. ΙΙ. Ἀρώνης. Ἄν καὶ πάντες σχεδὸν διὰ πρῶτην φορὰν ἀνήρχοντο ἐπὶ σκηνῆς, ἐν τούτοις ὅλοι ὑπεβύθησαν τοὺς ρόλους των με ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Κατὰ τὰ διαλείμματα ὁ κ. Σοφ. Καλούσης προσεφέρθη εὐγενῶς

καὶ με πολλὴν τέχνην ἐπαίξει μετὰ τὸ βολὰ τοῦ μερικὰ ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ διάφορες ἔπαιδες, καὶ δὲ μετὰ τὸν κ. Γ. Μαλάνον δύο γλυκύτατα νουεττά. Αἱ ἱκανοποιητικώταται εἰσπράξεις τῶν παραστάσεων τούτων διετέθησαν ὑπὲρ σκοποῦ ἀγαθοεργοῦ.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ὁ κάλλιστος συμπολίτης κ. Παναγιώτης Εὐγ. Κορωνάιος, ἐκ τῶν μορφωμένων καὶ πλὴν ἐκλεκτῶν νέων τοῦ Καραβά, υπάλληλος τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς, ἐποποθετήθη διευθυντῆς τοῦ ἐν Λαρίῃ Ὑποκαταστήματος αὐτῆς.

Ὁ Διευθυντῆς τοῦ ἐν Ποταμῶν Κυθέρων Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀθηνῶν κ. Νικολ. Χαρισιάδης ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ κ. Λαδοπούλου.

Ὁ παρὰ τῇ ἐν Ναυπάκτῳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς γραφεὺς κ. Πορφύρης, ἐποποθετήθη εἰς τὸ ἐν Χώρα Ὑποκατάστημα τῆς ἰδίας. Ὁ ἐν λόγῳ υπάλληλος θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς Ποταμὸν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

ΑΙ ΑΓΟΝΟΙ ΓΡΑΜΜΑΙ ΚΑΨΑΛΙΟΥ - ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

Κατόπιν ἐνεργηθειῶν μειοδοτικῶν δημοπρασιῶν κατεκυρώθη ἡ σύμβασις διὰ τὴν γραμμὴν Καψαλίου εἰς τὴν ἐταιρείαν Κατράκη, ἡ ὅποια θὰ ἐκτελῇ αὐτὴν μετὰ τὰς ἀποβλήτων «Νικητῶν», διὰ δὲ τὴν γραμμὴν Καψαλίου—Ἀντικυθήρων εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ βενζινοπλοίου «Γεωργίου» κ. Ν. Μαζαράκη. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ συμπολίται κ. κ. Γ. Κατράκης καὶ Ν. Μαζαράκης θὰ ἐξυπηρετήσουν τὸν τόπον των με προθυμίαν καὶ ἀγάπην.

Ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν «Λακωνικὴν ἀποπολίτην» πρέπει νὰ χειρισθῇ ἀπὸ ὅλους τοὺς Κυθηρίους, διότι οὐδέποτε χειρότερον ἐξυπηρετήθη ἡ Νῆσος ἀπὸ τὰ ἀτυχῆ τελευταία χρόνια πού ἐξέτελλε τὴν γραμμὴν Καψαλίου καὶ Ἀντικυθήρων ἢ «Λακωνία».

ΝΕΟΝ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Τὸ Συμβούλιον τῶν Τηλεφωνικῶν Συγκοινωνιῶν τοῦ Νομοῦ μας ἐνέκρινε τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφώνων εἰς τὸ χωρίον Κάλαμος.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΑΠΟΒΙΒΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΣΥΔΝΕΥ

Οἱ συμπολίται Π. Μάγκ. Πανλάκης καὶ Στυρ. Κ. Ρυθῆς ἐπέστρεψαν κατ' αὐτὰς ἐκ Σύνδου τῆς Αἰτωλίας, ὅπου παρ' ὅλους τὰς προσπάθειάς τοῦ Ἑλλήνων Προξένου καὶ κ. Χρυσανθοπούλου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς «Κυθηραϊκῆς» κ. Θεοδ. Κουβαρῶν δὲν ἐπετρίσθη εἰς αὐτοὺς ἡ ἀποβίβισις κατ' ὅσον κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μέθρι Αἰτωλίας ταξιδίου των εἶχον ψηφισθῇ νέοι αὐτοῖσι ἀπαγορευτικοὶ τῆς μεταναστεύσεως νόμοι.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΛΑΜΟΥ

Δημοσιεύσωμεν κατωτέρω τὴν ὑπὸ ἀριθ. 959 ἀπάντησιν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφεῖο τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῶν σχετικῶν μετὰ τὴν ἐγκριθεῖσαν διὰ τὸ Σχολεῖον τοῦ Κάλாமου πίστωσιν, περὶ τῆς ἐργασίας εἰς προηγούμενον φύλλον μας. Ἡ ἀπάντησις αὐτῇ ἐπιβεβαιώνει πλήρως τὰ παρ' ἡμῶν γραφέντα, ὅτι θηλαζοῦν τὸ Σχολεῖον τοῦ Κάλாமου ἀπομεινῶν ὀρεγνὸν πολιτικῆς ἐνισχύσεως ἑλᾶσε μόνον 40.000 δρχ. ἐνῷ ἡ ἀρμοδιὰ τοῦ Ὑπουργείου ὑπερῶς εἶχε προτείνει τὴν διὰ πολὺ μεγαλύτερον ποσὸν ἐνίσχυσιν του.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

(Γραφεῖον Τύπου)

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 30 Μαρτίου 1931

Δ[ιν] Ἐφημερίδος «Ἡ Κυθηραϊκή»

Ἐχομεν νὰ σὰς γνωρίσωμεν, ἐν σχέσει μετὰ τὰ γραφέντα εἰς τὸ ὑμέτερον φύλλον «περὶ ἀνεγέρσεως διδασκαλίου Κάλாமου», ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ὑπ' ὅψιν τοῦ ὅποιου ἐτέθησαν τὰ ραφόμενα σὰς, μὰς ἐγγνώρισεν, ὅτι ὁ Μηχανικὸς τοῦ Ὑπουργείου εἰσηγήθη διὰ τὴν χορηγίαν ἔργων δρχμ. 130.000, πλὴν ἐνεκεν ἐξαντλήσεως τῶν οὐκείων πιστώσεων δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ χορηγία τοῦ ποσοῦ τούτου, ἀλλὰ μόνον δρχ. 40.000.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΙΟΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 25 Μαρτίου ἐβράβευσε τὸ ἔργον τοῦ κ. Παυλίνου Ἱστορίας τῆς Γυμνασιῆς.

ΔΙΑΡΡΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ

Ἀγνοῦσι κατὰ τὴν νύκτα τῆς 7ης πρὸς τὴν 8ην τ.μ. διέρρηξαν τὸ ἐπὶ τῆς γεφυρώσεως τοῦ Μῆτος περιπτεροῦ τοῦ συμπολίτου κ. Θ. Καλοκαρινοῦ καὶ ἀφῆρσαν εἰς ταίγαρα, ἄλλα ἐμπορεύματα καὶ μετρητὰ περὶ τὰς πέντε χιλιάδας δραχμῶν.

ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΝ

Γενομένων ἀρχαιεσιῶν τοῦ Συνδέσμου Ἐμπόρων καὶ Βιομηχανῶν ἐπέπλεον ἐν τῇ Μεγάρῳ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίου ἐξελέγη παμψηφεί Γενικὸς γραμματεὺς αὐτοῦ ὁ ἐγκριτος συμπολίτης ἐπιτέλετος κ. Χαραλ. Ζαντιώτης.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Σχετικῶς μετὰ τὸν ἀσκηθέντα εἰς προηγούμενον φύλλον τῆς «Κυθηραϊκῆς» ἔλεγχον διὰ τὴν μὴ δημοσίευσιν ὁλοκλήρως τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου ἐφορέτου Δ. Πατρικοῦ εἰς δύο ἡμερησίας ἐφημερίδας συμφώνως πρὸς τὴν διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ διαθήκῃ θέλησιν τοῦ μακαρίτου, ἐλάβομεν μακροσκελὴ ἀπάντησιν ἐκ μέρους τῶν ἐκτελεστικῶν τῆς διαθήκης δικαιοφύλων τὴν μὴ δημοσίευσιν. Καίτοι οἱ προβιλλόμενοι λόγοι δὲν στεροῦνται σοβαρότητος, ἐν τούτοις, νομίζομεν, ὅτι προέχει ἡ μετὰ τῆς προσήκουσας εὐλαβείας ἐκλήρωσις πάσης θελήσεως τοῦ διαθέτου καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐκλήρωσεως ταύτης καλύπτει ὅλους αὐτοὺς τοὺς σοβαροφάνεις λόγους.

Ἀλλ' ὡς ἐλθόμεν καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ σκοποῦ, διὰ τὸν ὅποιον ὁ διαθέτης ὤρισεν, ὅπως ἡ διαθήκη του δημοσιευθῇ εἰς δύο ἡμερησίας ἐφημερίδας. Θὰ ἐπεθύμει βεβαίως νὰ γνωσθῇ ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον τὸ ὄνομα του, νὰ κινήσῃ καὶ ἄλλοι εἰς μνήμην του καὶ ν' ἀκουσθῇ καὶ δοξασθῇ καὶ τὸ Κυθηραϊκὸν συγγένειον ὄνομα. Ἡ ἱερὰ αὐτῇ ἐπιθυμία τοῦ διαθέτου εἶναι ἐπιθυμία καὶ παντὸς Κυθηριῶν καὶ διὰ ἐπερὶ πρό παντὸς καὶ τῶν κληρονόμων νὰ εἶναι ἐπιθυμία καὶ αὐτοῦ περισσώτερον ἀπὸ πάντα ἄλλου νὰ θέλουν νὰ καταστήσουν γνωστὸν καὶ ἐνδοξόν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα τὸ ὄνομα Ἐκείνου, ὁ ὅποιος μίαν ὥραν προΐεν τοὺς ἑκαὶ πλουσίους.

Οἱ ἀνωτέρω λόγοι ὑπετιμήθησαν ἐν τῇ κρίσει τῶν ἐκτελεστικῶν καὶ ἡ δημοσίευσίς δὲν ἐγένετο ἀκόμη. Ἀς γίνῃ τώρα. Κάλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ. Ἡ «Κυθηραϊκή» δηλοῖ ὅτι διὰ παρὰ τὴν εἰς τὴν ἀναδημοσίευσιν ἀνεῦ ἀμοιβῆς τινας.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΙΔΑ

Εἰς τὴν εἰσαγγελίαν Ἀθηνῶν κατηγγέλει δυστύχημα ἐξ ηλεκτροπληξίας ἐτύχως ὄχι θανατηφόρον, ἐπισυμβὰν εἰς τὴν συμπολιτίδα δεσποινίδα Ἀρμονία Λουράντου διαμένουσαν εἰς τὴν ὁδὸν Γ' Σπυριδίου 102.

Ἡ δις Λουράντου, θελήσασα νὰ ἀνάψῃ τὸν ηλεκτρικὸν τῆς οἰκίας τῆς κατέσεν ἀναίσθητος ἐξ ηλεκτροπληξίας εὐθὺς ὡς ἐστράφη τὸν ἀόκωπον. Οἱ οἰκίαι τῆς ἐπισυνέχον αἰσάτος νὰ εἰδοποιήσουν τὸν πλησίον φαρμακοποιὸν καθὼς καὶ τεχνίτας τῆς ἐλευθρίας οἱ ὅποιοι ἀφαιχθέντες αὐτοῖσι διὰ τεχνικῶν ἀναπνοῶν κατώρθωσαν νὰ συγκρατήσουν εἰς τὴν ζωὴν τὴν Λουράντου καὶ μετὰ παρέλκυσιν ὁλοκλήρως δύο ὥρων νὰ τὴν ἐπαναφέρουν εἰς τὰς αἰσθήσεις της. Ἡ ἀτυχὴς νέα ὅμως ἐκ τῆς ηλεκτρικῆς ἐκκένωσης τὴν ὅποιαν ἐδέχθη ἔμεινεν ἡμιπολύκωπος κατὰ τὴν ὁριστερὰν αὐτῆς χεῖρα.

Ἀς σημειώθῃ ὅτι λεπταίνα μόνον βροδύετρον ἂν παρείχοντο εἰς τὴν Λουράντου αἱ ποῦται βοήθειαι αὐτῇ διὰ ἀπ' ἐλπίσεως διότι ὡς γνωστὸν ἐκ τῆς ηλεκτροπληξίας προσβάλλονται ἐκ παραλήψεως οἱ πνεύμονες καὶ μόνον δι' ἐγκαιρῶν τεχνικῶν ἀναπνοῶν καὶ χορήγησης ὀξυγόνου δύναται ὁ ηλεκτροπληγὴς νὰ συγκρατηθῇ εἰς τὴν ζωὴν. Τὸ δυστύχημα ἐπὶ ἡλῆθε διότι οἱ τεχνίται δὲν εἶχον ἀνδράει εἰς τὸ δοματίον ὅπου συνέβη τὸ δυστύχημα τοὺς πόλους τῶν καλωδίων μετὰ τὸν διακόπτην, καὶ ἡ Λουράντου ἐδέχθη ἐκκένωσιν τοῦ θανατηφόρου τριφυακοῦ ρεύματος.

ΜΙΑ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ κ. ΙΩ. ΦΩΤΙΟΥ

Ὁ συμπολίτης Ἐπιθεωρητῆς τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Νομοῦ Ρεθύμνης κ. Ἰωάννης Φώτιος ὡμίλησε εἰς τὴν ἐκεῖ στρατιωτικὴν λέσχη τὴν 8ην Μαρτίου διὰ τὸν βίον καὶ τὸ ἔργον τοῦ Βαλαωρίτου.

Ὁ Κριτικὸς τύπος, γράφει, ὅτι διὰ τῆς διαλέξεως αὐτῆς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τὴν κοινωνίαν Ρεθύμνης νὰ ἐκτιμήσῃ καὶ νὰ θαυμάσῃ τὸν κ. Φώτιον ὄχι μόνον ὡς ἐμβριθὴ γνῶστην τῆς νεωτέρας μας φιλολογίας ἀλλὰ καὶ ὡς δεξιότατον χειριστὴν τοῦ λόγου.

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΣΤΙΩΤΗ

ΧΩΡΑ (Τὸ ἀνταποκριτὸν μας). Δραματικώτατον καὶ συγκλονιστικώτατον γεγονός κατετάραξε τὴν ἡσυρὸν κοινωνικὴν ζωὴν τῆς Χώρας τὸ ἑσπέρως τῆς 14ης παρελθόντος Μαρτίου. Ὁ Ἰωάννης Λασιώτης, παλαιὸς ἐμπόρος, εὐρὴν κλειόμενος εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ ἀπὸ γυναικῶν καὶ αἰωρούμενος ἀπὸ ἑνα γυναικὶ τὸ ὅποιον εἶχε κρεμάσει εἰς ἑνα γάντζον τῆς στέγης. Τὸ τραγικώτατον αὐτὸ περιστατικὸν ἔλαβε χώραν ὑπὸ τὰς ἐξῆς συνθήκας. Ὁ ἀτυχὴς Ἰωάννης Λασιώτης λόγῳ οἰκογενειακῶν στενοχωριῶν εἶχε ἀπὸ ἐτῶν καταστῆ νευρασθενικός, τὴν πάθεισιν του δὲ ταύτην ἐπεδεικνύετο πολὺ ἡ οἰκονομικὴ δυσχέρεια εἰς τὴν ὅποια εἶχε περιέλθει ἐσχάτως. Διαρκῶς παρεπονεῖτο εἰς ὅλους διὰ τὴν κατὰ τὰς τῶν καὶ ἐξήτης πληροφῶριαν περὶ τοῦ τρόπου μετὰ τὴν ὅποια ἀνοδῶντος μπορεῖ κανεὶς νὰ αὐτοκτονήσῃ. Τῆς ὑπερῆς αὐτῆς σκέψεως τοῦ βλοῦ προσπαθεῖσθαι νὰ τοῦ διαλύσουν μετὰ λόγια ἐνθαρρυντικὰ καὶ παρηγορητικὰ μὴ φανταζόμενοι ὅτι πράγματι θὰ ἐπραγματοποιεῖ τὰς ἀπειλάς του. Τὸ πρῶτ' ἡ 14ης Μαρτίου ὁ μακαρίτης Λασιώτης ὅπως ἐσυνήθιζεν, ἔρχεν ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ ἐπὶ τὸν μαγαζὶ του, ὅπου καὶ ἐφάνετο ἡσυχώτατος καὶ τὸ ὅποιον διετήρησεν ἀνοκτὸν συνεχῶς μέχρι τῆς 13ης ἀπογευματινῆς.

Ἡ μὴ μεταβολὴ τοῦ σπὶτι τὸ μεσημέρι εἰς εὐδαιμον ἀνησυχίαν ἐνέβαλε τὴν σύζυγον του, διότι οὗτος πολὺ συχνὰ ἐγευσμάζετο προχείρως εἰς τὸ κατὰσκήν του. Τὴν ἡμέραν μετὰ μεσημβρίαν οὗτος ἐκλείσθη μέσα εἰς τὸ μαγαζὶ του καὶ τότε

φαίνεται πρὸς εἰς τὴν αἰτίαν. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ θανάτου—ὅπως καὶ στὴν ἀρχὴ γράψαμεν—ἀργὰ τὸ βράδυ, εἴςτιν ἡ σύζυγος εἶδεν ὅτι ἐπέσεν ἡ συνθήκη τῆς ἐπιστροφῆς του σπὶτι του καὶ αὐτὸς δὲν ἐφάνετο. Ἐκείνη εἰς ἀναζήτησιν του καὶ εἶδε τὸ κατὰσκήν του κλειστὸν μετὰ πλὴν ὑποπτεύθη κακὸν καὶ δοκίμασε τὴν ἀστυνομίαν, ἡ μεταδόσα ἐπὶ τόπου ἀνελήφθη ἡ πέρτα τοῦ μαγαζιοῦ ἡτο καὶ νῆ ἀπὸ μέσα. Τότε ἀπὸ τὸ σπῆρακτο παράθυρον ἐφώτισαν τὴν πλὴν ὑποπτεύθη κακὸν καὶ λήφθησαν τὸν Ἰωάν. Λασιώτην κρεμασμένον. Ἀμέως ἀνέβηκε δευτέρου πάτωμα τοῦ σπιτιοῦ καὶ φαιέσαντες μίαν σκινίδα κατὰ σπὶτι καὶ ἀνοίξαν τὴν πύλιναν θύραν παρὰσπίθην πρὸ τοῦ συγκεντρωμένου πληθ. Ὁ ἀτυχὴς αὐτοῖσι μετὰ τὰ μάτη λάνοιχα καὶ ξεπεταγμένα ἐξωτὴν γλῶσσα δακρυμένη καὶ μετὰ τὸ ἑνα πόδι κρεμασμένο καὶ τὸ ἄλλο ἀκρυμμένο ἐκείνην κἀκα πρὸ τοῦ ἐρχομένου ἱκρίμου, μετὰ τὸν λαμὸν τοῦ τρικυκὰ τεντωμένο καὶ μελανιστὸν ἀπὸ τὸ σπῆρακτο τοῦ σπῆρακτο, ὁποῖον εἶχεν ε